

Joaquín Aras (född 1985 i Buenos Aires) håller som bäst på att avsluta en mastersexamen i filosofi, beståndsdelar och gester som med film och fokuserar på de Aires) håller som bäst på att avsluta en mastersexamen i filosofi, konst och kritiskt tänkande vid The European Graduate School i Schweiz. Dessförinnan har han medverkat i konstutställningar och filmlaboratorier vid Universidad Di Tella i Buenos Aires och gått varandra. Genom att ändra konventionella iscensättningar, i lära hos utövande konstnärer i deras arbete. Han deltog i Biennalen för ung konst i Buenos Aires 2015. Därefter hade han en separatutställning i Móvil 2106 och deltog i utställningen för Premio Braque 2017. Hans verk har också visats i ett flertal andra grupputställningar.

Joaquín Aras, stillbild från Tears Fall in Slow Motion, 2016

Lunds konsthall Ute 20 June – 16 September 2018

Konstnärer, verk, platser / Artists, Works, Locations

1. Juane Odriozola, *Mental Tour*, 2017, digital video, 7’8” Mårtenstorget 3 (återvinningsstationen vid restaurang VED / garbage recycling point next to the restaurant VED) *

2. Fabio Kacero, *Earlater*, 2010, digital video, 6’4” Future by Lund’s office, Skomakaregatan 4 (främre fönstret / front window)

3. Joaquín Aras, *Tears Fall in Slow Motion*, 2016, digital video, 26’22” Domkyrkoforum, Kyrkogatan 4 (byggnadens baksida, fönstret mot Café Ariman / backside of the building, window overlooking Café Ariman) *

4. Fabio Kacero, *Totloop*, 2003, film, 3’40”, Lunds universitet, Palaestra et Odeum, Paradisgatan 4 (window overlooking Lundagård) *

5. Eugenia Calvo, *The Domain of the World*, 2014, digital video, 15’ Universitetshuset, Paradisgatan 2 (sidoingången / side entrance) *

6. Mercedes Azpilicueta, *Dear Sister*, 2011, digital video, 8’23” Stadsbiblioteket, Sankt Petri kyrkogata 6 (fackboksavdelningen / non-fiction section)

* Kan endast ses efter mörkrets inbrott / Can only be seen after dark.

Joaquín Aras

Joaquín Aras (born in 1985 in Buenos Aires) is currently finishing an MA in philosophy, art and critical thought and gestures that define audiovisual film and he focuses on the elements of culture and cinematic genres. He attended the European Graduate School in Switzerland. Prior to this, he attended the Artists Programme and the Cinema Lab at the Universidad Di Tella in Buenos Aires and trained with practicing artists in their studios. He participated in the Young Art Biennial in Buenos Aires in 2015, after which he had a solo exhibition at Móvil in 2016 and participated in the Premio Braque exhibition in 2017. His work was also featured in numerous other group exhibitions.

Aras works mainly with film and he focuses on the elements of culture and cinematic genres.

Aras works mainly with film and he focuses on the elements of culture and cinematic genres. He attended the European Graduate School in Switzerland. Prior to this, he attended the Artists Programme and the Cinema Lab at the Universidad Di Tella in Buenos Aires and trained with practicing artists in their studios. He participated in the Young Art Biennial in Buenos Aires in 2015, after which he had a solo exhibition at Móvil in 2016 and participated in the Premio Braque exhibition in 2017. His work was also featured in numerous other group exhibitions.

Fabio Kacero

Fabio Kacero, stillbild från Earlater, 2010

Lunds konsthall Ute 20 juni – 16 september 2018

Lunds konsthall Ute är ett program med tillfälliga konstinstallationer i offentliga miljöer, anordnat i syfte att lyfta fram i huvudsak yngre konstnärer. Projektet har organiserats i samarbete mellan Alejandra Aguado, frilanskurator och en av initiativtagarna till Móvil, en utställningsplats för samtidskonst i Buenos Aires, Argentina, och Debora Voges från Lunds konsthall. Tillsammans har de valt sex argentinska konstnärer, vars estetiska språk grundar sig på enkla men kraftfulla manipulationer av föremål och bilder i vår omgivning.

Trots att de alla arbetar med film använder dessa konstnärer olika visuella system och

Lunds konsthall Ute 20 June – 16 September 2018

‘Lunds konsthall Ute’ is a programme of temporary public art installations organised to showcase mainly emerging artists. The project was co-curated by Alejandra Aguado, independent curator and cofounder of Móvil, a contemporary art space in Buenos Aires, Argentina, and Debora Voges from Lunds konsthall. Together they selected six Argentine artists, whose aesthetic languages are based on simple but powerful manipulations of the objects or images around us.

Although they all work with film, these artists use different visual regimes and modes of expression. Yet what they all have in common is an

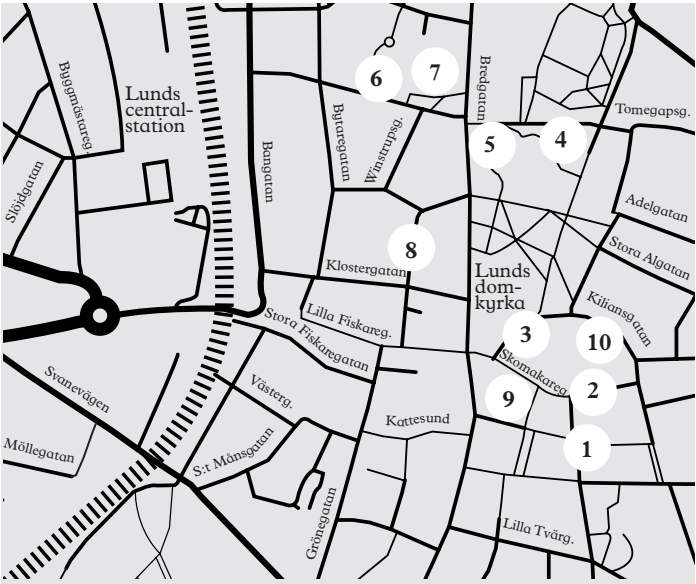
idea of using simple but powerful manipulations of the objects or images around us.

Although they all work with film, these artists use different visual regimes and modes of expression. Yet what they all have in common is an idea of using simple but powerful manipulations of the objects or images around us.

Although they all work with film, these artists use different visual regimes and modes of expression. Yet what they all have in common is an idea of using simple but powerful manipulations of the objects or images around us.

Fabio Kacero

Fabio Kacero (born in 1961 in Buenos Aires) has always combined the visual and the literary in his work. His idiosyncratic practice has avoided categorisation as he has moved from sculpture, to painting, film and writing, progressively becoming more immaterial. Kacero graduated from Universidad Nacional de las Artes in Buenos Aires and has also studied art history. He has exhibited extensively in Argentina and abroad, at Museo de Arte Moderno de Buenos Aires, La Maïson Rouge in Paris, the Blanton Museum of Art in Austin (Texas), the Mercosur Bienial in Porto Alegre (Brazil), and elsewhere. The idea of infinity is often present in Kacero’s work. Using images or words, or a combination of both, his pieces – videos, writings or objects – become manifestations of time or means of measuring it. His works seem to have neither beginning nor end; instead they give us a sense of belonging to a system that is beyond our control. This transcendent system of apparent cosmic harmony needs his constructions as evidence of its existence. Kacero’s works are glimpses into a lost world of interconnectedness. He uses humour, paired with melancholy, presenting mundane scenes or actions as absurd, almost magical apparitions. Thus he creates intermissions and incisions into the everyday: minute science fiction stories where he himself sometimes appears as an anti-hero, retaining a small but potent measure of hope.

Lunds konsthall Ute

20 June – 16 September 2018

Lundskonsthall

Öppettider i Lunds konsthall

tisdag, onsdag, fredag kl. 12–17

torsdag kl. 12–20

lördag kl. 10–17

söndag kl. 12–17

Omslagsbild
Cover image
 Joaquín Aras
The order of things
 2013

Lunds konsthall
 Mårtenstorget 3
 223 51 Lund
 lundskonsthall.se

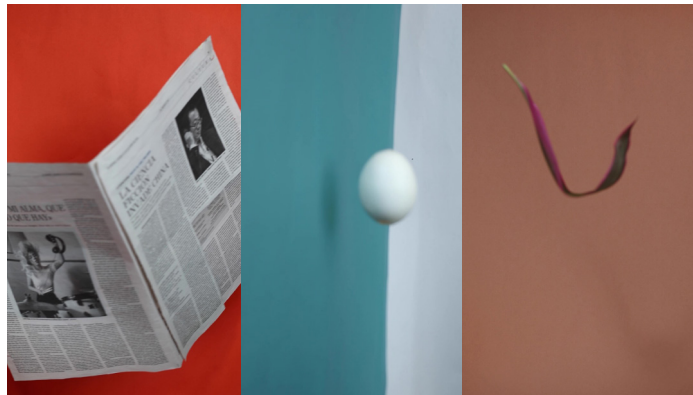

Mercedes Azpilicueta, stillbild från *La Facultad*, 2017

Mercedes Azpilicueta

Mercedes Azpilicueta (född 1981 i La Plata) är i huvudsak performancekonstnär. Hon har en magisterexamen i fri konst från Dutch Art Institute i Arnhem och en kandidatexamen från Nationella konstuniversitetet i Buenos Aires. Hon erhöll Pernod Ricard-stipendiet i Paris 2017 och vistades vid Rijksakademie i Amsterdam 2015. Azpilicueta har medverkat i många utställningar både i Argentina och utomlands, vid bl.a. MACBA i Barcelona, D21 Kunstraum i Leipzig, Villa Vassilieff i Paris och REDCAT Gallery i Los Angeles.

Azpilicueta använder språket och kroppen som råmaterial för mångbottnade performanceverk och videoinstallationer. Hon samlar vad som först kan uppfattas som osammanhängande element hämtade direkt ur verkligheten – dikter, rörelser, talesätt, tankar, nyheter, vanemässiga handlingar – och omvandlar dem till nya och starka berättelser. Genom sina ingrepp förtydligar hon hur dessa enskilda beståndsdelars påverkar vår världsåskådning, vårt beteende, våra känslor och vår anpassning till omgivningen. Brottstycken av information lyfts fram som närbilder av tillvaron.

Nicolas Mastracchio, stillbilder från *The Voice of Things*, 2017

Nicolas Mastracchio

Nicolas Mastracchio (född 1983 i Buenos Aires) har gått i lära hos olika konstnärer i deras ateljéer. Han har också deltagit i konstnärsprogrammet vid Universiddad Di Tella och i Beca Kuitca-programmet, båda i Buenos Aires. Hans verk har visats i separat- och gruppställningar vid t.ex. Spaniens Nationalbibliotek i Madrid (som en del av programmet Plataforma ARCO), Museo de Arte Contemporáneo de Buenos Aires, Museo de Arte Latinoamericano de Buenos Aires, Centro Cultural Recoleta i Buenos Aires och Museo Castagnino i Rosario.

Mastracchio arbetar med fotografi och film. Han använder sig av det mest konkreta i vår

omgivning: små, vanliga ting som han arrangerar i sin ateljé för att skapa märkliga stilleben. Dessa kan förefalla tyngdlösa, svävande i reflekterande, genomskinliga eller färgrika atmosfärer. Mastracchios noggrant genomförda uppställningar kan påminna om Magrittes drömska scener. I en motreaktion mot press- och reklamfotografien bygger han sina bilder på en enda tagning utan digital efterarbetning. Detta utmanar våra antaganden om hur bilder ska vara konstruerade, och visar också hur valet av bildfält och blickpunkt lätt kan förvandla livet till teater och ingjuta mystik och tve tydighet också i enkla vardagsföremål.

Mercedes Azpilicueta

Mercedes Azpilicueta (born in 1981 in La Plata) is predominantly a performance artist. She holds an MFA from the Dutch Art Institute in Arnhem and a BFA from the National University of the Arts in Buenos Aires. She received the Pernod Ricard Fellowship in Paris in 2017 and was a resident at the Rijksakademie in Amsterdam in 2015. Azpilicueta has exhibited extensively in Argentina and abroad, at MACBA in Barcelona, D21 Kunstraum in Leipzig, Villa Vassilieff in Paris, REDCAT Gallery in Los Angeles and elsewhere.

Azpilicueta uses language and the body as raw materials for multi-layered performances and video installations. She brings together what might initially be perceived as disparate elements taken straight from reality – poems, movements, sayings, thoughts, news, routine actions – and turns them into new and powerful stories. Through her interventions, she highlights the impact these separate components have on our understanding of the world, our behaviour and emotions and how we negotiate our environment. Snippets of information are foregrounded as details communicating the intimacy of existence.

Eugenia Calvo, stillbild från *The Domain of the World*, 2014

Eugenia Calvo

Eugenia Calvo (född 1976 i Rosario) studerade fri konst vid Universitetet i Rosario. Hon har medverkat i många utställningar både i Argentina och utomlands, vid bl.a. Centre Pompidou, Palais de Tokyo och La Maison Rouge i Paris, Museo de Arte Moderno i Cuenca (Ecuador) och Museo de Arte Moderno i Buenos Aires.

Calvo plockar isär de uppfattningar om naivitet och oskuld som ofta förknippas med idén om det hemtrevliga, och avslöjar därmed hemmet som en på samma gång hotad och hotfull plats. Hon gör

enkla men oväntade ommöbleringar bland de föremål som definierar det borgerliga hemmet eller den traditionella institutionen. Dessa använder sig vanligtvis av arkitektur och inredning för att utöva sin makt över oss. Calvo undersöker hur en omgivning som gestaltats för att erbjuda trygghet och bekvämlighet i själva verket kan vara hämmande och alltför kontrollerad. Genom enkla förvrängningar ger hon sina utvalda föremål djuppsykologiska drag, tills de blir uttryck för en spänning som kommer från våra egna kroppar.

Juane Odriozola, stillbild från *Mental Tour*, 2017

Juane Odriozola

Juane Odriozola (född 1980 i Henderson) har studerat bild- och ljuddesign vid universitetet i Buenos Aires. Han har gått i lära hos flera argentinska konstnärer och har deltagit i konstnärsprogrammet vid Universidad Di Tella och det oberoende studieprogram som erbjuds av CIA (Centro de Investigaciones Artísticas), även det i Buenos Aires. Han har ställt ut vid bl.a. Museo de Arte Moderno de Buenos Aires och Galeria Pilar i São Paulo.

Odriozolas verk är i grunden av ekonomisk natur. Han verkar drivas av mottot "less is more" och en önskan att göra något åt det överflöd som redan existerar i vårt samhälle. Hans strävan att åtgärda redan existerande överskott snarare än att producera nya får

honom att skapa aktioner i det oändliga. Han förvandlar dessa till moduler som sedan blir större formella kompositioner. I *Mental Tour* exempelvis, där han omarbetar skräp upphittat på Buenos Aires' gator, kan den organiserande principen först verka vag, men upprepadet gör det tydligt att Odriozolas ohämmade och humoristiska inställning till skräp är förankrad i en vilja att återge alla föremål en känsla av mening. Med sitt ingrepp återupprättar han olika förhållanden mellan dem och rättfärdigar deras existens som former i rummet. Hans verk kännetecknas av både besatthet och automatism. De gör narr av själva begreppet ordning och av våra seder och bruk.

Eugenia Calvo

Eugenia Calvo (born in 1976 in Rosario) studied visual art at the University of Rosario. She has exhibited extensively in Argentina and abroad, at Centre Pompidou, Palais de Tokyo and La Maison Rouge in Paris, Museo de Arte Moderno de Cuenca in Cuenca (Ecuador), Museo de Arte Moderno de Buenos Aires and elsewhere.

Calvo dismantles perceptions of naivety and innocence often ass-ociated with the idea of the homely, and in the process she exposes it as a space that is both threatened and threatening. She

achieves this as the result of simple but unexpected reconfigurations of the objects that define the bourgeois home or of traditional institutions, whose power is largely exerted through architecture and interior design. Calvo uncovers how built spaces meant to offer security or comfort may in fact be obsessively organised and controlled. Through simple manipulations she grants her chosen objects profound psychological character, so that they seem to manifest a tension projected by our own bodies.

Juane Odriozola

Juane Odriozola (born in 1980 in Henderson) studied image and sound design at the University of Buenos Aires. He trained with several Argentine artists and has participated in the Artists Programme of Universidad Di Tella and the independent study programme offered by CIA (Centro de Investigaciones Artísticas), also in Buenos Aires. He has exhibited at the Museo de Arte Moderno de Buenos Aires, Galeria Pilar in São Paulo and elsewhere.

Odriozola's work is fundamentally economical. He seems to be driven by the 'less is more' motto and a desire to address the excesses that already exist in our society. In his quest to deal with

the existing surpluses, rather than producing new ones, he creates actions ad infinitum, turning them into modules that then become bigger formal compositions. In *Mental Tour*, for example, where he reorganises garbage found in the streets of Buenos Aires, the ordering principle seems vague at first, but repetition allows us to understand that Odriozola's uninhibited and humorous take on street rubbish is well founded on his will to give objects back some sort of purpose. Through his intervention he reinstates relationships among them, justifying their existence as forms in space. Obsessive and automatic, the work pokes fun at the nature of order and at our customs and practices.